

[Grethe Lyngs]

på høje tid, mener vi, at der bliver truffet aftale på området. Med forslaget får ministeren bemyndigelse til at udsende vejledning til amterne. Det er vigtigt, at aftalen er i hus inden § 7-planperiodens udløb. CD vil gerne og hurtigt medvirke ved udvalgsbehandlingen, så aftalen om de i forslaget omhandlede institutioner kan komme på plads.

Tinning (VS):

Dette lovforslag handler jo om, at socialministeren skal have bemyndigelse til at fastsætte nogle særlige regler om udgiftsfordelingen. Det er klart, at ikke mindst i den nuværende situation kan vi ikke medvirke til at give den siddende socialminister bemyndigelse til ret meget andet end at træde tilbage, hvis han en dag skulle bede om bemyndigelse til det.

Vi mener selvfølgelig, at det her er vigtigt nok, og jeg kan egentlig ikke forstå, hvorfor det skal gøres på denne måde. Med hensyn til særlige regler om fordeling af udgifterne mellem amtskommunerne vil vi selvfølgelig godt være med, også til en ordning, som gør, at det her kan komme til at fungere. Men at det absolut skal gøres på den måde, at vi først bemyndiger socialministeren til at fastsætte særlige regler, og at det derefter foregår et eller andet sted, kan jeg ikke forstå. Vi er selvfølgelig kede af, at det betyder, at vi ikke kan være med.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan gå ind for det foreliggende lovforslag, hvorefter socialministeren bemyndiges til at fastsætte særlige regler for amtskommunernes betaling for de landsdækkende institutioners rådgivning inden for den tidligere særforsores område. Det drejer sig om institutioner for behandling af syns- og hørehandicap og epilepsi. Vi kan tilslutte os forslaget.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Det er jo altid rart at kunne registrere en så kraftig opslutning omkring et lovforslag, som tilfældet er her i dag. Det kunne jo være, at selv hr. Tinning overvandt sig selv, inden udvalgsarbejdet bliver afsluttet.

Jeg skal om det konkrete spørgsmål om selve fordelingen, der er rejst bl.a. af hr. Taanquist, sige, at der i bemærkningerne står

»f.eks. efter folketal«. Der kan naturligvis diskuteres andre ting i udvalget. Vi har fundet, at det var et naturligt kriterium. Vi skal trods alt ikke glemme, at det kun drejer sig om 16 mill. kr., der skal fordeles på samtlige amter, så der er nok grænser for, hvor meget man skal gå i detaljer. Det kan vi diskutere videre under udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 107:

Forslag til lov om ændring af lov om styrelse af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender. (Den sociale og sundhedsmæssige planlægning).

(Fremsat 19/1 83).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Taanquist (S):

Vi vil i socialdemokratiet selvfølgelig ikke sætte os imod en forenkling og en afbureaukratisering af den sociale udbygningsplanlægning. Men spørgsmålet er, om det opnås med det forslag, som her fremsættes. Jeg må indrømme, at selv gentagne gennemlæsninger af forslaget, især af bemærkningerne, ikke har givet mig noget klart billede af, hvori forenklingen består, og hvis jeg skal være helt ærlig, må jeg tilstå, at bemærkningerne stort set er sort snak for mig.

Hvad bliver egentlig socialministeriets opgaver og muligheder? Der nævnes nogle fordele ved ændringen: den skal understøtte og fremme omstilling og nytænkning, den skal skabe et informationssystem, den skal give